

5

Θαλασσα
ηλιοδασίλεμα
—και οι φιγούρες χορεύουν.

6

Αν ημουν πουλι
θα πετούσα μακριά
—καινούργια ηλιοδασίλεματα.

7

Σ ένα καθρεφτη
κοιτάω βαθιά στα ματια μου
—δύο ζωγραφιστά δακρυα.

8

Τα λογια θαμμενοι φιθυροι
κατω απ τη γη η παρηγορια
—μεσα στη χουφτα μου κρυβω
τον ηλιο.

9

Η πραγματικοτητα γκρεμιστηκε,
τα δαση γελασαν
—κι εγω εκλαψα κατω απ τ αστερια.

Αγγελα Σπηλιοπουλου

ΕΞΙ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

1

Τα ματια
γεμισαν ηλιο,
καϊκια αραγμενα
κι απ την Αιγλη των νερων
Η μορφη
κινδυνεψε να διαλυθει στην αχλυ
μετεωρη
με το σδησιμο του ηλιου
πηρε σαρχα και οστα
κι αναδυθηκε.

2

Γυμνοι και οι δυο
σε ρυθμο θαλς
αγκαλιασμενοι
πλατη με πλατη

εξησαν τον ερωτα
φορωντας ολοκληρες τις πληγες τους
κι εμειναν μονοι.

3

Και κοβεις...
κοβεις λουλουδια
χερια
ματια
ακση
ωσπου να με ξεκληρισεις.

4

Ατελειωτα κουρασμενη
η ζωη μου
ακουμπα ραθυμα
στον ηλιο
Για μαλλια της
οι ανταυγειες μιας Θεας
και γυρω της χορεύουν
μικροι Ελληνες.

5

Φτάνει !
παρε πισω το κορμι σου
γυριζω στο καθουκι μου
τουτη η ανελεητη τελειοτητα
με λογχιζει
αιμα και νερο
η καρδια
με σωριασε νεκρη
Αγαπη, αγαπη — κινδυνος
Οχι, οχι δε φτάνει !

6

Μαυρο μου κοραλι
σπασιμενο
πετρες μου πρασινες
περιπου σαν ματια.

Βικυ Σταυρου

ΠΕΝΤΕ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

1

Αιγλη δροσια
Παιζει με τ ανθισμενο γιασεμι

Δίνει παρασταση
Το γέλασμα του κοσμου.

14-2-79

2

Τ' αστερια στο ποτηρι σου
Ο ηλιος στα μαλλια μου
Πονε μην αναδευεσαι
Σε θανατωνει ο καθε χτυπος της καρ-
διας μου.

3

Καλπαζω στο ατελειωτο πρασινο
του καμπου
και αφηνομαι γυμνη στο δακρυ
του ουρανου
οταν τα συννεφα του κλεβουν
τον ηλιο.

4

Σπρωξε την πορτα
Καρτερω
Δεν ειναι φυχανεμισια
Θελω να δω τον κοσμο.

5

Κοιταζομαι
Και βλεπω τα νυχια μου
πρασινα.
Σε σταση επιθετικη το κορμι
Με αντιπαλο το κενο
που θελω να γεμισω.

Ελευθερια Τσιμπουκη

ΠΕΝΤΕ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

1

Το αστρο εδυσε,
η αλλη πλευρα χαος.

2

Η ψυχη τυραννιεται
κοιμητιασμενη
και γυμνη στον οριζοντα.

3

Πηδηξα απ το παραθυρο
και επεσα στο χαος
του μαυρου αυλακιου.

4

Ελα γλυκα να σε πιω
—μπορει να μεθυσω—
Ελα γλυκα να σ αγγιξω
—μπορει να τρυπηθω—
Μα θα ζησω γλυκα !

5

Μαυρο σκοτεινιασμενο προσωπο
απο τη θυελλα της νυχτας
και το γδαρσιμο του αερα.

Θανασης Μ. Τσιρος

ΔΥΟ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

1

Τραγουδι του Αιγαίου η ψυχη μου
Και πρασινο νησι μεσα στο κυμα
Με τα σκιαμενα караβοπανα
Και τ απλωμενα διχτυα στ ακρογιαλι
Με τ ασπρα βοτσαλα να λιαζουνται
στην αμμο
Και κει ψηλα στο διαφανον αγερα που
ζεσταινει
Απο αχτιδες ηλιου μυστικου και ζω-
δοτη
Μια φωνη κι η ανοιξη που ανοιγει τα
φτερα της
Ενα φτερουγισμα κι η αγωνια των α-
στρων
Ερχεται η αυγη χρυσιζοντας τα μου-
σκεμενα χορτα
Με βημα αναλαφρο ανεβαινει ο ηλιος
Ενα πουλι πετωντας απ τη φυλλωσια
της νυχτας
Λεει καλημερα
Κι ο ανεμος αφριζοντας τη θαλασσα
Και τα ονειρα μου
Στη χουφτα του καλοκαιριου
Κενταει το κορμι μου με πευκα πρασινα
Και κοκκινα βουνα
Ανασα του Αιγαίου η ψυχη μου
Κι ολοφωτο νησι πανω στο κυμα.